

خانواده

شهرود

شکوه سالمندی و شکوه سالمندان

عکس: نسیم سلطانی / شهرود

مقدمه

نگاه بی تفاوت ماه بپدیده سالمندی

دارد خودش را نشان می‌دهد. آرام آرام به ما می‌رسد و می‌شود میهمان ناخوانده خانه‌های ما. می‌توانیم از آن بترسیم، می‌توانیم آخیم‌ایمان را در هم کنیم از دیدنش، می‌توانیم بگوییم چقدر از آمدنش ناخوشیم، می‌توانیم سر ناسازگاری داشته باشیم و بی‌توجهی کنیم. می‌توانیم از واقعیت فراموش کنیم و با آن بجنگیم، یا نه، می‌توانیم برای آمدنش آماده شویم و به آن لیخنه بزنیم. می‌توانیم بگوییم منتظرش بودیم و چه خوب است آمدنش به خانه‌هایمان. می‌توانیم بپرامن‌ری کنیم و از حضورش به خوبی استفاده کنیم. سالمندی روتز از چیزی که فخرش را کنیم سرنگونش پیدا می‌شود، واقعیت انکارناپذیری که برای خیلی از ما چندان خوشایند نیست، چرا که فکر می‌کنیم رسیدن به سن سالمندی یعنی مفیدنبودن برای خود و جامعه. عدم کارایی مناسب و احساس مفیدنبودن گزارهای است که تبدیل به یک باور عمومی شده است. وقتی کسی به پند پدیرش جامعه نزدیک می‌شود دیگر موز پندیرش جامعه نیست. این باور امری است که باید تغییر کند و هرگز نه در سال‌های آتی و با افزایش جمعیت سالمندی، بیش از جامعه‌های آفریده رویه‌رو خواهیم بود. بخشی از واقعیت‌های سالمندی در ایران را ما هم مرور می‌کنیم. جمعیت ایران پی‌رو می‌شود. در حال حاضر ۸٫۶ درصد جمعیت سالمندان هستند. این درصد به سرعت رو به تغییر است. پیش‌بینی شده تا ۲۰ سال دیگر با پدیده سالمندی کشور مواجه می‌شویم. در حالی که هنوز آماده‌های لازم برای آن وجود ندارد. مدیرکل بهزیستی استان تهران گفته است: اگر در مواجهه با سالمندی جمله کنیم، سالمندی نه حتی یک چالش که یک سواستی خواهد شد. رئیس دبیرخانه شورای ملی سالمندان می‌گوید: جمعیت‌شناسان عامل امید به زندگی را در سالمندشناسان جمعیت ایران می‌بینند و معتقدند کاهش زاد و ولد هنوز نفعی در این مورد ندارد.

سالمند آزاری پدیده‌ای در حال گسترش

والدینی که در خیابان‌های شلوغ‌رهای می‌شوند

سازشیرانی

یک روز صبح دوست پندیرش را گرفته بود و در خیابان گشتی بزند. پدر که می‌گویی حرف از مردی ۸۵ ساله است که حافظه‌اش مثل قیل‌ترها بازی نمی‌کند. هوش و جواس درست و حسابی ندارد و گمشده را خوب به یاد نمی‌آورد. پیرمرد می‌تواند با پیسرش یک بازی برود و ناچار می‌شود. این طرف ماجرا اما دیگری است. همه چیز قرار نیست به گشت و گذار ختم شود. بیرون رفتن و زیارت پناه است. پناه‌های برای این که لایه‌های شلوعی‌های تعریفش پندیر را بگذراند و برود خانه‌شان. زندگی سخت شده و کسی از پس نگهداری پدر بر نمی‌آید.

یک روز صبح دوست پندیرش را گرفته بود و در خیابان گشتی بزند. پدر که می‌گویی حرف از مردی ۸۵ ساله است که حافظه‌اش مثل قیل‌ترها بازی نمی‌کند. هوش و جواس درست و حسابی ندارد و گمشده را خوب به یاد نمی‌آورد. پیرمرد می‌تواند با پیسرش یک بازی برود و ناچار می‌شود. این طرف ماجرا اما دیگری است. همه چیز قرار نیست به گشت و گذار ختم شود. بیرون رفتن و زیارت پناه است. پناه‌های برای این که لایه‌های شلوعی‌های تعریفش پندیر را بگذراند و برود خانه‌شان. زندگی سخت شده و کسی از پس نگهداری پدر بر نمی‌آید.

یک روز صبح دوست پندیرش را گرفته بود و در خیابان گشتی بزند. پدر که می‌گویی حرف از مردی ۸۵ ساله است که حافظه‌اش مثل قیل‌ترها بازی نمی‌کند. هوش و جواس درست و حسابی ندارد و گمشده را خوب به یاد نمی‌آورد. پیرمرد می‌تواند با پیسرش یک بازی برود و ناچار می‌شود. این طرف ماجرا اما دیگری است. همه چیز قرار نیست به گشت و گذار ختم شود. بیرون رفتن و زیارت پناه است. پناه‌های برای این که لایه‌های شلوعی‌های تعریفش پندیر را بگذراند و برود خانه‌شان. زندگی سخت شده و کسی از پس نگهداری پدر بر نمی‌آید.

توس از مردم، اضطراب و درنهایت کناره‌گیری سالمندی شون. سالمندان توسط قانون هم حمایت نمی‌شوند. با توجه به شرایط و نیازهای خاص دوران سالمندی، وجود مددکار سالمندان بسیار ضروری به نظر می‌رسد. این در حالی است که در هیچ‌یک از کلینیک‌های مشاوره و مراکز مشاوره سالمندان مددکار و روانی‌ها یا مشاوران سالمندی اشتغال‌یافته، حضور ندارد. از طرف دیگر هنوز ایجاد سالمندآزاری آن قدر شفاف نشده که همه در مورد آن اطلاع داشته باشند. متأسفانه قانون نیز در این باره نظر شفافی ارائه نداده است. سالمندان از هیچ حمایت قانونی در بسیاری از اشکال برخوردار نیستند. بسیاری از زندانی‌ها که به پناه سن بالا و عدم توان تصمیم‌گیری، می‌شوند، می‌توانند از سالمندآزاری برای اموال خود سلب می‌کنند. حتی در بسیاری موارد سالمندان حق تصمیم‌گیری در مورد مکان سکونت خود یا نوع درمان و محل درمان خود را ندارند. در این بین نرسود قوانین محکم موجب نشده تا پراختی این حقوق از سالمندان سلب شود. در حالی که قوانینی در تمام دنیا وجود دارد که به مراعات و حقوق سالمندان در این حوزه دفاع می‌کند. پراختی افرادی که مرتکب سالمندآزاری می‌شوند، می‌توانند از گریزهای قانونی استفاده و فرار کنند. در دنیا برای جلوگیری از این روند قوانین بسیار محکمی وجود دارد. سالمند خود دارد نوع درمان و پزشکی را مشخص و انتخاب و حتی نوع درمان و پزشکی را مشخص کند. سالمندی می‌تواند برای اموال خود تصمیم بگیرد و همه اینها این امکان را می‌دهد تا افراد در دوران ببری نیز عزت نفس و شأن و مقام خود را داشته باشند.

توس از مردم، اضطراب و درنهایت کناره‌گیری سالمندی شون. سالمندان توسط قانون هم حمایت نمی‌شوند. با توجه به شرایط و نیازهای خاص دوران سالمندی، وجود مددکار سالمندان بسیار ضروری به نظر می‌رسد. این در حالی است که در هیچ‌یک از کلینیک‌های مشاوره و مراکز مشاوره سالمندان مددکار و روانی‌ها یا مشاوران سالمندی اشتغال‌یافته، حضور ندارد. از طرف دیگر هنوز ایجاد سالمندآزاری آن قدر شفاف نشده که همه در مورد آن اطلاع داشته باشند. متأسفانه قانون نیز در این باره نظر شفافی ارائه نداده است. سالمندان از هیچ حمایت قانونی در بسیاری از اشکال برخوردار نیستند. بسیاری از زندانی‌ها که به پناه سن بالا و عدم توان تصمیم‌گیری، می‌شوند، می‌توانند از سالمندآزاری برای اموال خود سلب می‌کنند. حتی در بسیاری موارد سالمندان حق تصمیم‌گیری در مورد مکان سکونت خود یا نوع درمان و محل درمان خود را ندارند. در این بین نرسود قوانین محکم موجب نشده تا پراختی این حقوق از سالمندان سلب شود. در حالی که قوانینی در تمام دنیا وجود دارد که به مراعات و حقوق سالمندان در این حوزه دفاع می‌کند. پراختی افرادی که مرتکب سالمندآزاری می‌شوند، می‌توانند از گریزهای قانونی استفاده و فرار کنند. در دنیا برای جلوگیری از این روند قوانین بسیار محکمی وجود دارد. سالمند خود دارد نوع درمان و پزشکی را مشخص و انتخاب و حتی نوع درمان و پزشکی را مشخص کند. سالمندی می‌تواند برای اموال خود تصمیم بگیرد و همه اینها این امکان را می‌دهد تا افراد در دوران ببری نیز عزت نفس و شأن و مقام خود را داشته باشند.

توس از مردم، اضطراب و درنهایت کناره‌گیری سالمندی شون. سالمندان توسط قانون هم حمایت نمی‌شوند. با توجه به شرایط و نیازهای خاص دوران سالمندی، وجود مددکار سالمندان بسیار ضروری به نظر می‌رسد. این در حالی است که در هیچ‌یک از کلینیک‌های مشاوره و مراکز مشاوره سالمندان مددکار و روانی‌ها یا مشاوران سالمندی اشتغال‌یافته، حضور ندارد. از طرف دیگر هنوز ایجاد سالمندآزاری آن قدر شفاف نشده که همه در مورد آن اطلاع داشته باشند. متأسفانه قانون نیز در این باره نظر شفافی ارائه نداده است. سالمندان از هیچ حمایت قانونی در بسیاری از اشکال برخوردار نیستند. بسیاری از زندانی‌ها که به پناه سن بالا و عدم توان تصمیم‌گیری، می‌شوند، می‌توانند از سالمندآزاری برای اموال خود سلب می‌کنند. حتی در بسیاری موارد سالمندان حق تصمیم‌گیری در مورد مکان سکونت خود یا نوع درمان و محل درمان خود را ندارند. در این بین نرسود قوانین محکم موجب نشده تا پراختی این حقوق از سالمندان سلب شود. در حالی که قوانینی در تمام دنیا وجود دارد که به مراعات و حقوق سالمندان در این حوزه دفاع می‌کند. پراختی افرادی که مرتکب سالمندآزاری می‌شوند، می‌توانند از گریزهای قانونی استفاده و فرار کنند. در دنیا برای جلوگیری از این روند قوانین بسیار محکمی وجود دارد. سالمند خود دارد نوع درمان و پزشکی را مشخص و انتخاب و حتی نوع درمان و پزشکی را مشخص کند. سالمندی می‌تواند برای اموال خود تصمیم بگیرد و همه اینها این امکان را می‌دهد تا افراد در دوران ببری نیز عزت نفس و شأن و مقام خود را داشته باشند.

توس از مردم، اضطراب و درنهایت کناره‌گیری سالمندی شون. سالمندان توسط قانون هم حمایت نمی‌شوند. با توجه به شرایط و نیازهای خاص دوران سالمندی، وجود مددکار سالمندان بسیار ضروری به نظر می‌رسد. این در حالی است که در هیچ‌یک از کلینیک‌های مشاوره و مراکز مشاوره سالمندان مددکار و روانی‌ها یا مشاوران سالمندی اشتغال‌یافته، حضور ندارد. از طرف دیگر هنوز ایجاد سالمندآزاری آن قدر شفاف نشده که همه در مورد آن اطلاع داشته باشند. متأسفانه قانون نیز در این باره نظر شفافی ارائه نداده است. سالمندان از هیچ حمایت قانونی در بسیاری از اشکال برخوردار نیستند. بسیاری از زندانی‌ها که به پناه سن بالا و عدم توان تصمیم‌گیری، می‌شوند، می‌توانند از سالمندآزاری برای اموال خود سلب می‌کنند. حتی در بسیاری موارد سالمندان حق تصمیم‌گیری در مورد مکان سکونت خود یا نوع درمان و محل درمان خود را ندارند. در این بین نرسود قوانین محکم موجب نشده تا پراختی این حقوق از سالمندان سلب شود. در حالی که قوانینی در تمام دنیا وجود دارد که به مراعات و حقوق سالمندان در این حوزه دفاع می‌کند. پراختی افرادی که مرتکب سالمندآزاری می‌شوند، می‌توانند از گریزهای قانونی استفاده و فرار کنند. در دنیا برای جلوگیری از این روند قوانین بسیار محکمی وجود دارد. سالمند خود دارد نوع درمان و پزشکی را مشخص و انتخاب و حتی نوع درمان و پزشکی را مشخص کند. سالمندی می‌تواند برای اموال خود تصمیم بگیرد و همه اینها این امکان را می‌دهد تا افراد در دوران ببری نیز عزت نفس و شأن و مقام خود را داشته باشند.

توس از مردم، اضطراب و درنهایت کناره‌گیری سالمندی شون. سالمندان توسط قانون هم حمایت نمی‌شوند. با توجه به شرایط و نیازهای خاص دوران سالمندی، وجود مددکار سالمندان بسیار ضروری به نظر می‌رسد. این در حالی است که در هیچ‌یک از کلینیک‌های مشاوره و مراکز مشاوره سالمندان مددکار و روانی‌ها یا مشاوران سالمندی اشتغال‌یافته، حضور ندارد. از طرف دیگر هنوز ایجاد سالمندآزاری آن قدر شفاف نشده که همه در مورد آن اطلاع داشته باشند. متأسفانه قانون نیز در این باره نظر شفافی ارائه نداده است. سالمندان از هیچ حمایت قانونی در بسیاری از اشکال برخوردار نیستند. بسیاری از زندانی‌ها که به پناه سن بالا و عدم توان تصمیم‌گیری، می‌شوند، می‌توانند از سالمندآزاری برای اموال خود سلب می‌کنند. حتی در بسیاری موارد سالمندان حق تصمیم‌گیری در مورد مکان سکونت خود یا نوع درمان و محل درمان خود را ندارند. در این بین نرسود قوانین محکم موجب نشده تا پراختی این حقوق از سالمندان سلب شود. در حالی که قوانینی در تمام دنیا وجود دارد که به مراعات و حقوق سالمندان در این حوزه دفاع می‌کند. پراختی افرادی که مرتکب سالمندآزاری می‌شوند، می‌توانند از گریزهای قانونی استفاده و فرار کنند. در دنیا برای جلوگیری از این روند قوانین بسیار محکمی وجود دارد. سالمند خود دارد نوع درمان و پزشکی را مشخص و انتخاب و حتی نوع درمان و پزشکی را مشخص کند. سالمندی می‌تواند برای اموال خود تصمیم بگیرد و همه اینها این امکان را می‌دهد تا افراد در دوران ببری نیز عزت نفس و شأن و مقام خود را داشته باشند.

توس از مردم، اضطراب و درنهایت کناره‌گیری سالمندی شون. سالمندان توسط قانون هم حمایت نمی‌شوند. با توجه به شرایط و نیازهای خاص دوران سالمندی، وجود مددکار سالمندان بسیار ضروری به نظر می‌رسد. این در حالی است که در هیچ‌یک از کلینیک‌های مشاوره و مراکز مشاوره سالمندان مددکار و روانی‌ها یا مشاوران سالمندی اشتغال‌یافته، حضور ندارد. از طرف دیگر هنوز ایجاد سالمندآزاری آن قدر شفاف نشده که همه در مورد آن اطلاع داشته باشند. متأسفانه قانون نیز در این باره نظر شفافی ارائه نداده است. سالمندان از هیچ حمایت قانونی در بسیاری از اشکال برخوردار نیستند. بسیاری از زندانی‌ها که به پناه سن بالا و عدم توان تصمیم‌گیری، می‌شوند، می‌توانند از سالمندآزاری برای اموال خود سلب می‌کنند. حتی در بسیاری موارد سالمندان حق تصمیم‌گیری در مورد مکان سکونت خود یا نوع درمان و محل درمان خود را ندارند. در این بین نرسود قوانین محکم موجب نشده تا پراختی این حقوق از سالمندان سلب شود. در حالی که قوانینی در تمام دنیا وجود دارد که به مراعات و حقوق سالمندان در این حوزه دفاع می‌کند. پراختی افرادی که مرتکب سالمندآزاری می‌شوند، می‌توانند از گریزهای قانونی استفاده و فرار کنند. در دنیا برای جلوگیری از این روند قوانین بسیار محکمی وجود دارد. سالمند خود دارد نوع درمان و پزشکی را مشخص و انتخاب و حتی نوع درمان و پزشکی را مشخص کند. سالمندی می‌تواند برای اموال خود تصمیم بگیرد و همه اینها این امکان را می‌دهد تا افراد در دوران ببری نیز عزت نفس و شأن و مقام خود را داشته باشند.